

Cenâb-ı Hakk'ın ibadetimize ihtiyacı var mı?

Gerçekten Cenâb-ı Hakk'ın bizim ibadetimize ihtiyacı var mı ki

Kur'ân'da pek çok âyette ısrarla ve şiddetle ibâdeti emrediyor?

Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri "Evet Cenâb-ı Hak senin ibâdetine, belki hiçbir şeye muhtaç değil. Fakat sen ibâdete muhtaçsın, mânen hastasın. İbâdet ise, mânevî yaralarına tiryaklar hükmünde olduğunu çok risâlelerde ispat etmişiz. Acaba bir hasta, o hastalık hakkında, şefkatli bir hekimin ona nâfi' ilâçları içirmek hususunda ettiği ısrara mukabil, hekime dese: 'Senin ne ihtiyacın var, bana böyle ısrar ediyorsun?' Ne kadar mânâsız olduğunu anlarsın."1 diyerek bu dehşetli suale bizi ikna edecek bir cevap vermiştir.

Evet, biz mânen hastayız. Bu yüzden ibâdete ilâç gibi ihtiyacımız var. Yoksa Sahib-i Kâinat ve Mâlikü'l Mülk olan Allah'ın değil ibâdetimize hiçbir şeye ihtiyacı yok. Çünkü mülk umûmen O'nundur. Biz de O'nun mülküyüz, hem memlûküyüz, hem mülkünde tasarruf ediyoruz. Bu yüzden ibâdete asıl muhtaç olan ihtiyacı olan biziz.

İbâdet bizim mânevî yaralarımıza bir devâdır. Ruhumuzun gıdası, kalbimizdeki hastalıkların ilâcı ve şifasıdır. Bu bakımdan Cenâb-ı Hakk'ın bize ibâdeti emretmesi, bizi düşündüğü içindir, yine bizim fayda ve istifademiz içindir.

Meselâ bir doktorun şefkatinden hastasını sürekli arayıp bâzı ilâçları ısrarla tavsiye etmesi, kendinin bir ihtiyacı ve menfaati olduğu için değil, hastanın faydası ve iyileşmesi içindir. Doktora "Senin ne ihtiyacın var ki bu ilâcı kullanmam için ısrar ediyorsun?" diye sormak ne kadar mânâsız ise, Cenâb-ı Hakk'ın ibâdet emrine karşı da "Ne ihtiyacı var ki şiddetle bize ibâdet etmemizi emrediyor?" diye sormak ve düşünmek o kadar mânâsız ve mantıksız olur. Evet, biz mânen hasta olduğumuz için ibâdete ihtiyacımız var dedik. Peki, biz nasıl oluyor da mânen hasta oluyoruz?

Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri “Bizim bâtinî ve ruhî ve kalbî hastalıklarımız vardır. İç dışa, dış içe bir çevrilsek, Hazret-i Eyüb’den (as) daha ziyade yaralı ve hastalıklı görüneceğiz. Çünkü işlediğimiz herbir günah, kafamıza giren her bir şüphe, kalp ve ruhumuza yaralar açar.”² diyerek mânen yaralı ve hasta olduğumuzu dile getirmektedir.

Elhasıl: Biz mânen yaralı ve hastayız. Bu yüzden bizim ibâdete ihtiyacımız var. Cenâb-ı Hakk’ın değil ibâdetimize hiçbir şeye ihtiyacı yoktur.

Rabbim bizleri ibâdete ihlâsla ve sebatla devam eden ve rızâ-i İlâhî’yi kazanan kullarından eylesin inşâallah.

(Âmîn)

Said YÜKSEKDAĞ

Dipnot:

1- Lem’alar, Said Nursî, s. 444, Yeni Asya, 2013.

2- a.g.e. sayfa 21.